

Erinomaisen kaunis

Rakkauden Sausu.

Hjalmar ja Hulda.

[Kotkelma]

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Tampereen
kaupunginkirjasto
3553 A.H.U.
Tampereella,

Emil Hagelberg'in ja Kumpp. kirjapainosja, 1877.

Tarke
Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Hjalmari ja Hulda.

1. Kukkaisten keskellä kukkulalla, Nyt Hjalmari lauleskeli; Hän urosteoistansa muinaisista, Täsf' yksinään muistutteli. Ja linnut ne olkilla lauleskeliwat, Ja kukkasat tuoksuaan lewittelivät; He Hjalmarin tunteita hywäilivät, Sen soturipurulle hymyeliwät.

2. Nyt luonto ol' kokonaan uudistettu, Ja puwussaan juhlassinen; Ol' ruusuilla, kukilla kunnistettu, Kun morsian sulhollehen. Nyt ilo ja kunnia ja rakkauksen toiveet, Taas Hjalmarin mielessä kuwantuivat; Ja toiveiden enkelit hymyellen, Täsf' autuutta tarjosi Hjalmarillen.

3. Nyt lähestyi Hulda ja unelmanza Pois haihtuivat Hjalmarilta: Hän näki waan Huldan, ja ruusuifina Sen posket ja hohtawina; Hän suunniteli kynneleen filmästä Huldan, Ei muuta hän muistanut, pait oman kullan. Hän armaansa sylähin nojautui, Nyt arwo ja kunnia hält' unohtui.

4. Mua rakastat Hulda, mä maan päällä oon, Kun kukkanen kastehesä; Sun rakkau's kautta ei autuuskaan on, Nyt outo mull' maanmassa, Nyt suru ja itäwä rakkau'n perään, Ei milloinkaan raskaita rintaani enään. Sill' ihanuus luonnon ja rakkautesi Du mulle jo maan päällä paratiisi.

5. Waan jos minun hylkää, niin sydämeni, Oii surusta halkeawa; Siitt' sammuu mi myöskin mun aurinkoni, Kun nyt on niin loistawana. Siis wannos nyt Hulda, täsf' taiwahan nähden. Ett' saan sinuun luottaa, jos tunne mä lähden. Ett' kuolemaan saatta oot uskollinen, Waan yksinään minua rakastellen.